

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

محل تحریر و منتشر شدن این متن در اینترنت توسط اداره اسناد و کتابخانه ملی امام خامنه‌ای

@QOM_KHAMENEI_IR

نظام فکری آیت الله مصلح هزاری (رضوان الله علیه)

اصلی‌ترین و رشکی نظام فکری آیت الله مصباح‌زندی (رضوان‌الله‌علیه)

عرضه‌ی معارف قرآن به صورت سیستماتیک و منظم، به صورتی که پژوهشگر بتواند از یک نقطه شروع کند و زنجیروار حلقه‌های معارف اسلامی را به هم ربط بدهد و در نهایت به آنچه هدف قرآن و اسلام است، نائل شود.

طرح های پیشنهادی آیت الله مصلح‌زدی^(رضوان‌اللعلی) برای دسته‌بندی معارف قرآنی

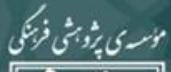
✓ طرح اول: دسته‌بندی عرضی براساس محتوای دین

تقسیم بندی تمام معارف قرآن بر اساس محتوای دین، یعنی (۱- عقاید؛ ۲ اخلاق؛ ۳- احکام). یک دسته

در باب اصول عقاید (توحید، نبوت، معاد، عدل و امامت)، و جزئیات این اصول، مثلاً جزئیات عالم

برزخ. دسته‌ی دیگر در باب اخلاق و دسته‌ی سوم، در باب احکام، که البته فقهای ما در باب احکام این

کار را کرده و کتاب‌هایی در موضوع آیات الأحكام نوشته‌اند مانند کنزُ الْعِرْفَان و زبدَةُ الْبَيَان.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طرح های پیشنهادی آیت الله مصلح‌بزرگی برای دسته‌بندی معارف قرآنی

✓ طرح دوم: دسته‌بندی عرضی براساس ابعاد وجودی انسان

دسته‌بندی معارف قرآن بر حسب ابعاد وجود انسان، چون قرآن برای هدایت انسانهاست «هُدَى لِلنَّاسِ»،

و انسان، دارای ابعاد گوناگون مادی، معنوی، فردی، اجتماعی، دنیوی و اخروی است.

به این ترتیب، محور تقسیم بندی خود «انسان» قرار می‌گیرد.

موسسه پژوهشی فرهنگی

جمهوری اسلامی ایران

جمهوری اسلامی ایران

طرح‌های پیشنهادی آیت‌الله مصلح‌زدی^(ضوان‌الداعی) برای دسته‌بندی معارف قرآنی

✓ طرح سوم: دسته‌بندی طولی با محوریت «الله»

﴿محور را «الله» بدانیم و تقسیمات را نه در عرض هم، بلکه در طول یکدیگر انجام دهیم. یعنی معارف قرآن را مثل یک رودخانه جاری و آبشاری در نظر بگیریم که از منبع فیض الهی سرازیر است و به هر بخشی و مرحله‌ای که می‌رسد، آنجا را سیراب می‌کند، و وارد مرحله‌ای دیگری می‌شود که این مراحل طولی است: «أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاً فَسَّالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا...» (رعد / ۱۷).

﴿اُول نقطه‌ی معینی دارد که از آنجا شروع می‌شود و از آنجا که لبریز شد به مرحله‌ی دوم فیضان می‌کند. و مرحله‌ی دوم فرعی از مرحله‌ی اول است؛ نه اینکه در کنار آن و قسمی آن باشد. گرچه تقسیمات طولی کم کم به جایی می‌رسد که پخش می‌شود و شاخه‌هایی هم پیدا می‌کند؛ اما اساس بر این است که معارف قرآنی را بر حسب مراتب طولی در نظر بگیریم.

طرح های پیشنهادی آیت الله مصباح‌زدی برای دسته‌بندی معارف قرآنی

کرجان طرح سوم برداشت طرح دیگر:

❖ محور آن «الله» تبارک و تعالی است و در کنار او چیزی را معرفی نمی‌کنیم: «هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ» (حدید / ۳).

❖ برخلاف تقسیمات دیگر که در آن‌ها باید محور چیز دیگری مثل انسان باشد، یا اگر از توحید و عقائد هم بحث می‌شد؛ باید در کنار آن، اخلاق و احکام را به عنوان قسمی اعتقادات مطرح کنیم، ولی در اینجا اول یک بحث بیشتر نداریم و جای هیچ بحثی هم در کنار آن نخواهد بود و تا این بحث حل نشود و از آن فارغ نشویم، به بحث دوم نخواهیم رسید. بدین شکل، ترتیب منطقی بین مسائل و تقسیمات حاصل می‌گردد؛ بحث قبلی یک نوع تقدم بر بحث بعدی خواهد داشت که تقدم آن روشی و قابل فهم است، برخلاف تقسیماتی که بحث‌ها را در عرض یکدیگر قرار می‌دهد و تقدیم داشتن یکی بر دیگری، مُحتاج به تبیین و گاهی تکلف است.

❖ فرض کنیم شوؤن فردی و اجتماعی انسان، دو بُعد وجود اوست، حال، اول بُعد فردی را بگوییم یا اجتماعی را؟ و آیا این هر دو را مقدم بدانیم یا تقسیم دیگری را بر اساس شوؤن مادی و معنوی در نظر بگیریم؟ ولی اگر یک ترتیب طبیعی بین عناوین وجود باشد و دسته‌بندی بر اساس همان ترتیب طبیعی و منطقی انجام گیرد، دلیل روشنی برای تقدیم و تأخیر وجود خواهد داشت و نظام منسجم‌تری به وجود می‌آید که اشکالات طرح‌های قبلی را نخواهد داشت.

❖ بنابراین، بهتر است محور همه‌ی معارف قرآنی را «الله» قرار دهیم که کاملاً با روح تعالیم قرآن، سازگار است و نخست به مسائل خداشناسی و انسان‌شناسی وارد شویم، سپس سایر مسائل انسانی را از راه تدبیر و تربیت الهی نسبت به انسان مورد بحث قرار دهیم. بدین ترتیب، سیستم منسجمی از معارف به دست می‌آید که هم محور اصلی آنها اصالت حقیقی دارد و هم حلقه‌های آن دارای پیوند و ترتیب روشنی می‌باشد.

الف- نظام معارف فرآنی از دیدگاه آیت الله مصلح‌بزرگی

(رضوان‌الله‌علی)

۱. خداشناسی: که شامل مباحث شناخت خدا و توحید و صفات و کلیات افعالی الهی می‌شود.

۲. بحث از تفاصیل افعال (خلق و تدبیر): طبیعی است که بحث از آفرینش جهان، مقدم بر آفرینش انسان است.

لذا در مرحله دوم، به کیهان‌شناسی می‌پردازیم که شامل مباحث آفرینش جهان (زمین و آسمان‌ها و ستارگان) و

پدیده‌های جوی (رعد، برق، باد، باران و...) پدیده‌های زمینی (کوهها، دریاها و...) می‌شود و ضمناً عرش و

کرسی و فرشتگان و جن و شیطان نیز مورد بحث قرار می‌گیرند.

موسسه پژوهشی فرهنگی

جمهوری اسلامی ایران - وزارت امور اقتصادی و امور خارجه

نستم

نظام معارف قرآنی از دیدگاه آیت الله مصباح‌زدی

(رسانی‌الاعلی)

۳. انسان‌شناسی: که شامل مباحث آفرینش انسان، ویژگیهای روح، کرامت و شرافت انسانی، مسئولیت و شرایط آن (آگاهی قدرت عمل اختیار)، ابعاد مختلف وجود انسان، سنتهای الهی در تدبیرات فردی و اجتماعی، معاد و سرنوشت نهایی بشر می‌شود.

در این بخش روشن می‌گردد که زندگی دنیا مقدمه‌ای برای آخرت و مرحله‌ای است که انسان باید با انتخاب خود، راه سعادت را برگزیند و سرنوشت نهایی خود را بسازد و تدبیرات الهی در این جهان بر محور تأمین انتخاب (ابتلاء و آزمایش) دور می‌زند.

بعد از آنکه معلوم شد که انسان موجودی است انتخابگر که باید راه خود را آزادانه برگزیند؛ نیاز به شناختن «راه» مطرح می‌شود که موضوع این بخش است.

۴. راه شناسی: که شامل مباحث شناختهای عادی (انواع علم حضوری و حصولی متعارف) و غیر عادی (الهام و وحی) می‌شود و مسائله‌ی «نبوت» و ضرورت بعثت انبیاء، و هدف آن، و نیز مقامات ایشان (نبوّت، رسالت، امامت) و همچنین مسائل اعجاز و عصمت مطرح می‌گردد و سرانجام، مسائله‌ی جانشینی انبیاء (امامت به معنای خاص) مورد بحث قرار می‌گیرد.

نظام معارف قرآنی از دیدگاه آیت الله مصباح‌یزدی

(رضوان‌الله علی‌ه)

پس از آنکه دانستیم که وحی و نبوّتی در کار است، نوبت می‌رسد به شناختن کسانی که گیرنده‌ی وحی و رساننده‌ی آن به مردم بوده‌اند:

۵. راهنمایشناصی: که شامل مباحث تاریخ انبیاء و ویژگیهای هریک و کتاب‌هایی که برایشان نازل شده و محتویات آنها می‌شود و به تاریخ پیغمبر اسلام (صلی الله علیه وآل‌ه) و حوادثی که در زمان حیات آن حضرت اتفاق افتاده می‌انجامد و ضمناً تاریخ اقوام و ملل و سایر داستانهای قرآن، مطرح می‌گردد.

پس از آنکه از کتابهای آسمانی پیشین بحث شد نوبت به شناختن آخرین کتابی می‌رسد که نازل شده است و جاودانه باقی خواهد ماند؛

۶. قرآن‌شناسی: شامل مباحث کلی درباره‌ی قرآن و ویژگیهای آن، هدف نزول، کیفیت نزول، اعجاز، جهانی بودن، ابدی بودن، اسلوب بیان (استدلال عقلی، موعظه، جدل، تمثیل، قصص و...) و مباحث محکم و متشابه و تأویل می‌شود.

نظام معارف قرآنی از دیدگاه آیت الله مصباح‌زاده

(رضوان‌الله‌علی)

بعد از این که دریافتیم که هدف قرآن، تزکیه و تعلیم است (تزریقیه: بحث اخلاق و خودسازی را ایجاد می‌کند و تعلیم بحث‌های آئینده را). از این دو بحث می‌کنیم.

۷. اخلاق یا انسان‌سازی در قرآن: شامل مباحث خودشناسی و خودسازی است و نیز خیر و شر در افعال اختیاری و رابطه‌ی آنها با کمال و سعادت نهایی، روش تربیت و تزریقیه قرآن (بیدار کردن انگیزه‌های خیرجویی به وسیله‌ی اندار و تبشير) نقش ایمان و عمل و بیان رابطه‌ی آنها با یکدیگر و رابطه‌ی هر دو با علم و سرانجام تفاصیل اخلاق فاضل و رذیله.

در این مرحله، برنامه‌های عملی قرآن برای انسان در رابطه‌ی با خدا، و با خود، و با دیگر انسانها مطرح می‌شود و تعلیم این کتاب آسمانی درباره‌ی هر بخش جداگانه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۸. برنامه‌های عبادی قرآن: شامل مباحث نماز و روزه و حج و قربانی و دعا ذکر می‌شود یعنی اعمالی که رکن اساسی آن را تقویت رابطه‌ی انسان با خدا تشکیل می‌دهد هرچند مصالح اجتماعی زیادی نیز در آنها منظور شده است.

نظام معارف قرآنی از دیدگاه آیت الله مصباح‌زدی

(رسانان‌العلیٰ)

۹. احکام فردی قرآن: که شامل مباحثی است نظیر حلال و حرام در خوردنیها و نوشیدنیها (اطعمه و اشربه و صید و ذباخه) و تجمل و زینت.

۱۰. احکام اجتماعی قرآن: (در مقدمه‌ی این بخش، جامعه از نظر قرآن مورد بحث قرار می‌گیرد) احکام اجتماعی شامل مباحث اجتماعی و حقوقی و سیاسی و اقتصادی است و به بخش‌های فرعی زیر منقسم می‌گردد:

- ۱) احکام مدنی.
 - ۲) احکام اقتصادی.
 - ۳) احکام قضائی.
 - ۴) احکام جزائی.
 - ۵) احکام سیاسی.
 - ۶) احکام بین‌المللی.
- بدین ترتیب معارف قرآن از نقطه‌ی آغاز هستی شروع و به ترتیب، مراحل خلق و تدبیر الهی مورد بحث واقع می‌شود و به بیان ویژگیهای جامعه‌ی آرمانی انسانی ختم می‌گردد و در همه‌ی مراحل ارتباط با محور اصلی «الله» کاملاً محفوظ است.

ب- نظم مسطّحی معارف قرآنی از دیدگاه آیت الله مصباح‌نژادی (رضوان‌الله‌علی)

از یک زاویه دیگر، و به یک معنا وسیع‌تر، که مباحث عقلی را هم شامل می‌شود، این موضوعات قابل گسترش است. در این فضا، ترتیب مباحث بر اساس نظم منطقی تنظیم می‌شود.

ب- نظم مسطّحی معارف قرآنی از دیدگاه آیت الله مصلح‌نژدی (رضوان‌الله‌علی)

۱. از آنجا که هر دانشی، در گام اول با این سؤال مواجه است که اساساً انسان قادر به شناخت معتبر از واقعیت هست یا نه، واگر هست، با چه ابزاری، از چه منابعی، با چه شرایطی، و...، اولین مسئله، معرفت‌شناسی است. پس از اثبات امکان معرفت، انواع معرفت‌های حضوری و حصولی، و مرزهای اعتبار هر یک از انواع معرفت، مبنای علوم مختلف پی‌ریزی می‌شود.
۲. شناخت مبدء هستی بر شناخت هستی‌های دیگر مقدم است.
۳. در مرحله بعد، انسان‌شناسی ریشه همه علوم توصیفی و دستوری مربوط به انسان است.
۴. مبنای مشترک همه علوم دستوری (که متکفل نشان‌دادن راه رسیدن به کمال و سعادت انسانی هستند) تبیین منشأ ارزش‌ها و الزام‌هاست که تحت نام فلسفه ارزش‌ها یا فلسفه اخلاق بررسی می‌شود.

وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾

And the last of their call will be, "Praise to Allah, Lord of the worlds"

سُورَةُ الْوَالِيْنَ

